

ΤΗ ΚΕ' ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΜΑΡΤΙΟΥ
Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ
ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΚΑΙ ΑΕΙΠΑΡΘΕΝΟΥ ΜΑΡΙΑΣ

Ἑθνικὴ ἑορτὴ ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς ἐλληνικῆς ἐπαναστάσεως τοῦ
ἁωκᾶ (1821).

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ὁ ἱερεὺς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν
Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ
ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ
Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης
σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω,
ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὥσει
δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν
ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν
τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ
πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ
κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ
περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ
ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου
δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν
τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται,
οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν
φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι
πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν
αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ
μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων
αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ
ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν
ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει
καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος
καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ
πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ὥς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία
ἐννοοσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ

ὕψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρώσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἔρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαταστήσεις τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,

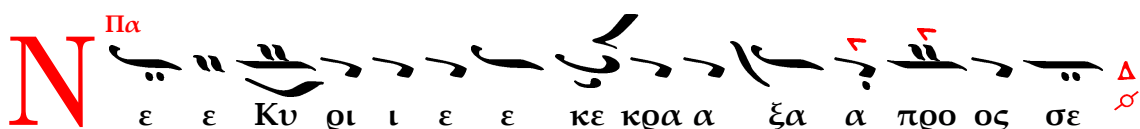
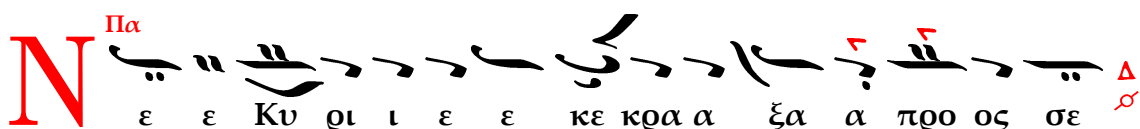
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

*** * ***

Εἰς δὲ τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ζ', καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια γ', δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος πλ. Πα.

N ^{Πα} **ε ε Κυ ρι ι ε ε κε κρα α ξα α προ ος σε**

ει σα α α κουου σο ον μου ει σα κου σο ο ον μου
Κυ υ ρι ι ι ε Κυ ρι ε ε κε κρα ξα προ ος
σε ε ει σα α α κουου σο ον μου προσχεστη φω νη η η
η τη ης δε η η σε ω ω ω ως μου εν τω κε
κρα γε ναι αι με προ ος σε ε ει σα κουσον μου Κυ υ υ
υ ρι ι ι ι ε

Κ^{Πα} α τευ θυν θη τω η η η προ ο ο σε ευ χη η
μου ως θυ μι ι α α μα α ε νω ω ω πι
ο ο ο ον σου ε επαρ σι ις των χει ρω ω ων μου
θυ σι α ε ε ε ε σπε ε ε ρι ι νη η η ει
σα κουσον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε

Θ^{Πα} ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι ι μου και
θυ υ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου

Μ^{Πα} η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους
πο νη ρι ι ας του προ φα σι ξεσθαι προ φα σεις εν α μαρ
τι ι αις

Σ^{Πα} υν αν θρωποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι αν
και ου μη συνδυ α α σω με τα των εκλεκτων αυτων

Π^{Πα} αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε
λεγ ξει με ε λαιον δε α μαρ τω λου μη λι πα να τω την κε
φα λη ην μ

Ο^{Πα} τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις εν δο
κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας
οι κρι ται αυ των

Α^{Πα} κου σονται τα ρη μα τα μου ο τι η δυν θη
σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι ε σκορ
πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον Α α δην

Ο^{Πα} τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι οφθαλμοι
οι μου ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ χη ην
μου

Φ^{Πα} υ λα ξο ον με α πο πα γι δος ης συ νε στη σαν
το μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την α νο

μι αν
Π ε σου ουνται εν α μφι βλη στρω αυ των οι αμαρτω
λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ω ε ως αν πα
ρε ελ θω

Φ ω νη μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη μου
προς Κυ ρι ον ε δε η η θην

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σι ιν
μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυτου α παγ γε λω

Ε ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευ μα μου και
συ ε εγνωστας τρι βους μου

Ε ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε κρυ
ψαν πα γι δα μοι

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε
βλε πον και ουκ ην ο ε πι γι νω σκων με

Α πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε στιν ο εκ
ζη τω ων την ψυ χη ην μου

Ε^{Πα} κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα συ

ει η ελ πισ μου με ρις μου ει εν γη ζω ωντων

Π^{Πα} ρο ο σχες προς την δε η σι ιν μου ο τι ε τα πει

νω θην σφοδρα

Ρ^{Πα} υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με ο τι ε

κρα ται ω θησαν υ πε ρε με

Ε^{Πα} ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χη ην μου του

ε ξο μο λο γη σα θαι αι τω ο νο μα τισου

Ε^{Πα} με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου αν

τα ποδωσ μοι

Ε^{Πα} κ βα θε ων ^Με κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ ρι

ε ει σα κου σον της φω νη ης μου

Γ^{Πα} ε νη θη τω τα ω τα σου προ σε χον τα εις την

φω νη ντης δε η σε ω ως μου

Ὅλην ἀποθέμενοι. Ἦχος Δι-θ.

Στίχ. α'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς

ὑποστήσεται;

ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμος ε στιν

Β ὄ λην προ αι ω νι ον α πο κα λυ πτων σοι

Κο ρη Γα βρι ηλ ε φε στη κε σε κα τα σπα ζο

ο με νος και αι φθε γ γο με νος χαι ρε γη η α σπο ρε

χαι ρε βα τε α φλε κτε χαι ρε βα α θος δυ σθε ω

ρη τον χαι ρε η γε φυ ρα προς τας ὄ ρα νας η η με τα γ

σα και κλι μα ξ η με τα ρ σι ος ην ο Ι α κω β ε ε

θε α σα το χαι ρε θει α στα μνε τς Μαν να χαι ρε

λυ σις της α ρας χαι ρε Α δα μ η α να κλη σις

με τα σς ο Κυ ρι ο ος

Στίχ. β΄. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·

ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ηλ πι σεν η ψυ

χη μου ε πι τον Κυ ρι ον

Βουλήν προαιώνιον, ...

Στίχ. γ΄. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς

πρωΐας ελ πι σα τω Ισ ρα ηλ ε πι τον Κυ ρι

ον

Φ αι νημοιως αν θρω πως φη σιν η α φθο ρος

Κο ρη προς τον Αρ χι στρα τη γον και πως φθεγγη ρη η

η μα τα υ υ περ ανθρωπον μετ ε μδ δ ε φης

γαρ τον Θε ο ον ε σε σθαι και σκη νω ω σειν εν

τη μη τρα μδ και πως γε νη σομαι λε γε μοι χω ρι ο ον

ευ ρυ χω ρον και το πως α γι α σματος τδ τοις Χε

ρδ βιμ ε ε πι βαινοντος μη με δε λε α σης α πα

τη δ γαρ ε γνων η δο νην γα μδ υ παρ χω α

μυ η τος πως εν παι δα α τε ε ξο μαι αι

Στίχ. δ'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ
λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ
εκ πα σων

των α νο μι ων αυ τδ

Φαίνη μοι ὡς ἄνθρωπος, ...

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη,
ε παι νε σα

τε αυ τον παντες οι λα οι

Η ε ος ο πδ βδ λε ται νι κα ται φυ σε ως

τα ξις ^Δ φη σιν ο α σω μα τος ^Δ και τα υ περ α αν
 θρωπον δι ι α πραττεται ^Θ τοις ε μοι οις πι στευ ε ^Δ α
 λη θε σι ρη μα σι ^Δ Πα να γι ι α υ περ α
 μω με ^σ η δε Ε βο η σε γε νοι το μοι νυ υ υν ω ως
 το ρη μα σθ ^Θ και τε ξο μαι τον α σαρκον ^Δ σαρ κα εξ ε
 μ ⁸ 8 8 δα α νει σα μενον ^Θ ο πως α να γα γη τον
 αν θρωπον ως μο ^σ νος δυ να τος ^Δ εις το αρ χαι ον α
 ξι ω μα ^Δ δι α της συ υγ κρα α σε ε ω ως ^Θ

Στίχ. 5'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, ^Δ καὶ ἡ
 ἀλήθεια τοῦ Κυρίου ^Δ με νει εις τον αι ω ω να ^Δ

Θεὸς ὅπου βούλεται, ...

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

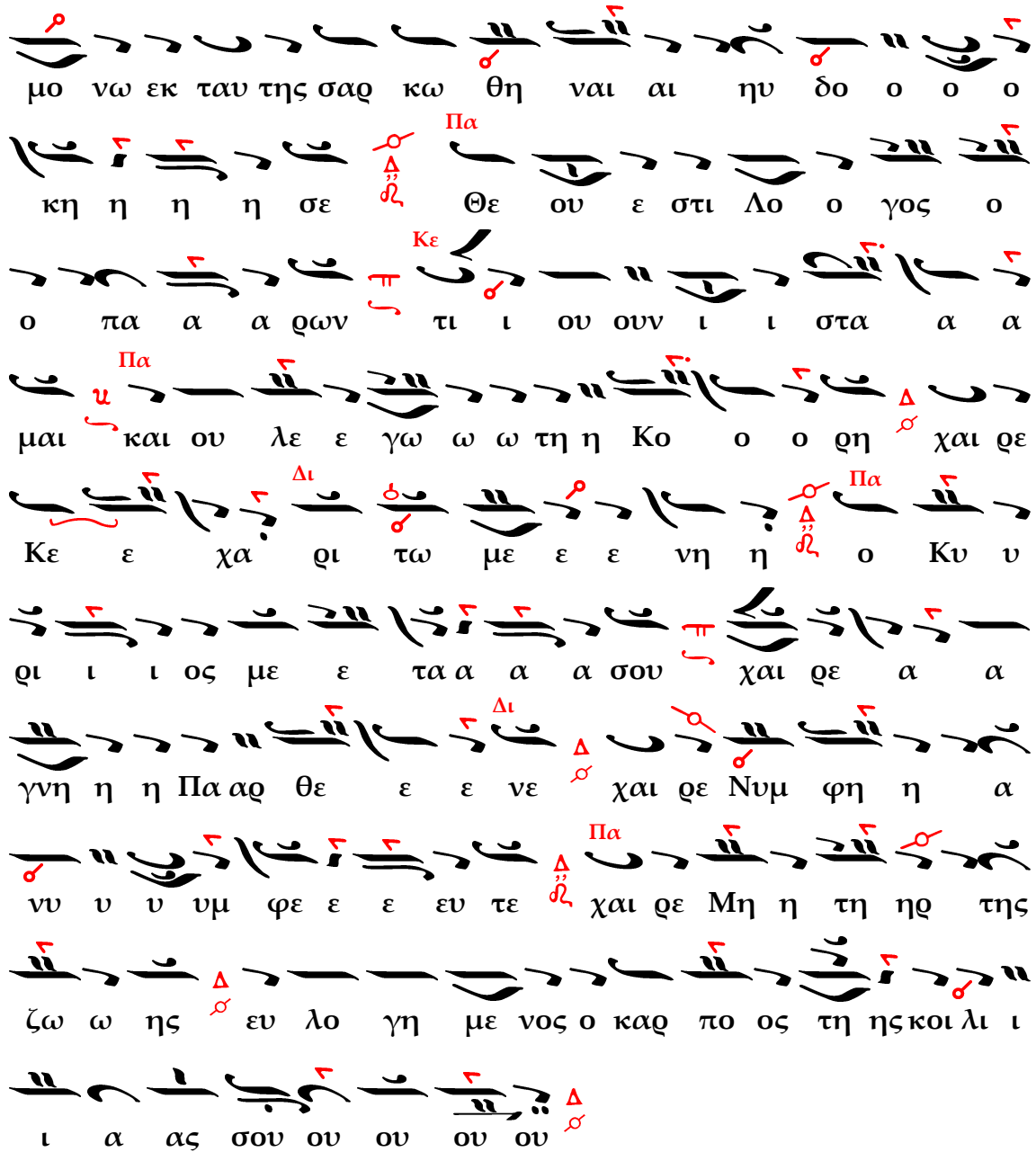
Ἦχος ^Π Πα ^σ

^{Πα} Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω ^σ και
 Α γι ω Πνευ μα α α τι ^σ

^{Πα} Κ αι νυ υ υ υν και αι αι α α ει ^σ και εις

τῶ ὧ ὧς αἰ αἰ ὦ ὦ ὦ νᾶς τῶν αἰ ὦ ὦ ὦ
νων α α α μην

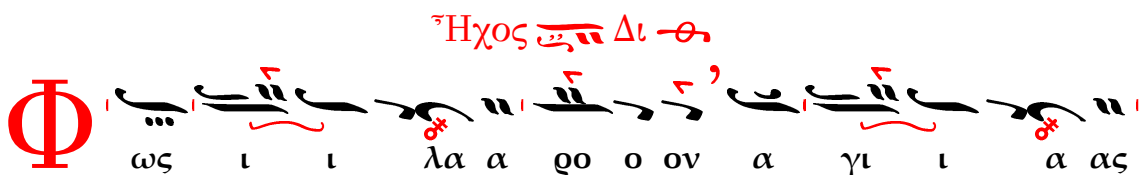
Α ^{Πα} ^{Νη} ^{Πα} ^{Δι}
πε στα α α λη εξ ου ρα α νου Γα βρι ηλ
ο ο αρ χα α α αγ γε ε ε ε λος ^{Πα} ευ αγ γε
λι ι σα α σθαι τη Παρ θε ε νω ὦ ὦ την συ υλ
λη η η η ψιν και ελ θω ὦν εις Να ζα α ρετ
^{Δι} ^{Πα}
ε λο γι ζε ε το ε ε ε εν ε α αυ τω το θα
αυ μα ε ε εκ πλητ το ο με ε ε ε νος ο τι
πω ὡς ο εν υ ψι ι ι στοι οισ α κα τα α α
λη η πτο ο ος ὦν ^{Πα} εκ Παρ θε ε νου τι ι κτε ε
ε ται ο ε χων θρο νο ον ου ρα α νον και υ
πο πο δι ι ο ον τη ην γην εν μη η τρα χω ρει ει
ται γυ υ ναι αι αι κος ὦ τα ε ξα πτε ρυ
γα α και αι πο λυ ο ομ μα α α τα α τε
^{Κε} ^{Δι}
νι ι ι ι σαι ου ου δυ υ να α α αν ται λο γω

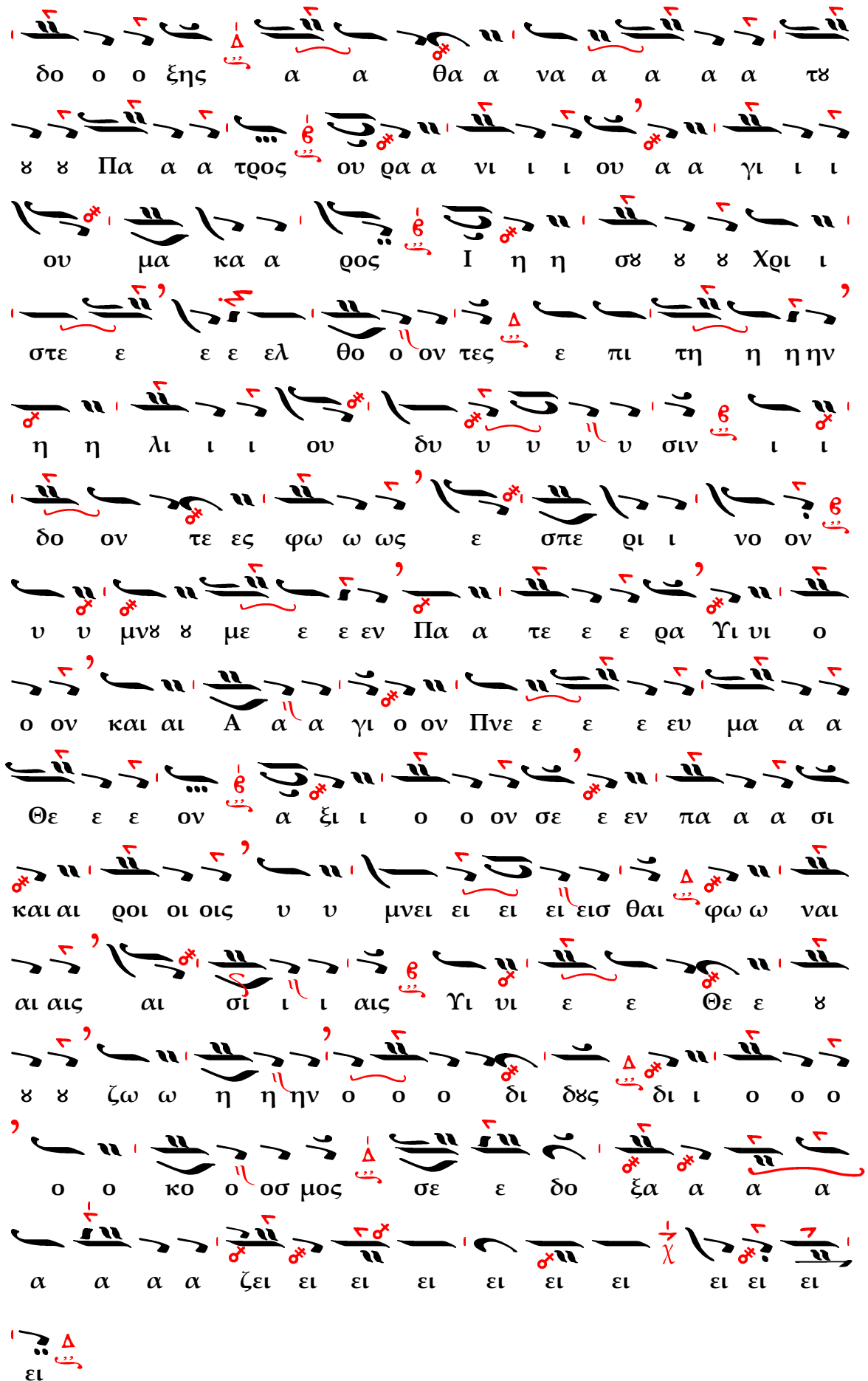

Εἵσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῦμα·

Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἱλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξηγήσεις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

 δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τϷ
 Ϸ Ϸ Πα α α τρος ου ρα α νι ι ι ου α α γι ι ι
 ου μα κα α ρος Ι η η σϷ Ϸ Ϸ Χρι ι
 στε ε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η ηην
 η η λι ι ι ου δυ υ υ υ υ σιν ι ι
 δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον
 υ υ μνϷ Ϸ με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα Υι υι ο
 ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α
 Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι
 και αι ροι οι ος υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
 αι αις αι σι ι ι αις Υι υι ε ε Θε ε Ϸ
 Ϸ Ϸ ζω ω η η ην ο ο ο δι δϷς δι ι ο ο ο
 ο ο κο ο οσ μος σε ε δο ξα α α α
 α α α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
 ει

Ἰωάννου Σακελλαρίδου ἐπὶ τὸ λαϊκότερον

Ἦχος Δι Θ

Φως ἰλαρόν α γιὰς δο ο ο ξης α
θα νά α τς Πα τρος ου ρα νι ι ι ου α γι
ου μα κάρως Ι η σς Χρι ι ι στε ελ
θο ο ον τες ε πι ι την η λι δυ υ υ
σιν ι δο ντε ες φως ε σπε ρι νον υ μν μεν
Πα τε ε ρα Υι υι ο ον και Α α γι ο ον Πνε ευ
μα Θε ε ο ον α ξι ο ο ον σε εν πα α σι
και ροις υ μνει ει ει σθαι αι φω ναις αι σι ι αις Υι
ε ε Θε ε ε ου ου ζω η η η ην ο δι ι
δς δς δι ο ο ο ο ο κο ο σμος σε ε δο
ξα α α ζει

ΤΟ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ὁ διάκονος· Ἐσπέρας προκείμενον.

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας.

Ἦχος Νη ς

Ιδς δη ευ λο γει ει τε τον Κυ ρι ον

πα αν τες οι δε υ λοι Κυ ρι υ

Στίχ. α'. Οί έστῶτες έν οἴκῳ Κυρίου, εν αυ λαις οι οι κς υ

Θε ου ημων

Ι δε υ δη ευ λο γει ει τε τον Κυ ρι ον

πα αν τες οι δε υ λοι Κυ ρι υ

Στίχ. β'. Έν ταῖς νυξίν έπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια

και ευ λο γει τε ε τον Κυ ρι ον

Ι δε υ δη ευ λο γει ει τε τον Κυ ρι ον

πα αν τες οι δε υ λοι Κυ ρι ι υ υ υ υ

Τῇ Δευτέρῃ έσπέρας.

Ήχος Δι - θ

Κ υ υ ρι ος ει σα κς σε ται μς εν τω

κε κρα γε ε ναι με προς αυ τον

Στίχ. α'. Έν τῷ έπικαλεῖσθαι με εἰσήκουσάς μου, ό Θεός τῆς δικαιοσύνης μου· έν θλίψει έπλάτυνάς με. Οἰκτεیرهσόν με και

ει σα κς σον της προσευ χη ης μς

Κ υ υ ρι ος ει σα κχ σε ται μδ εν τω

κε κρα γε ε ναι με προς αυ τον

Στίχ. β'. Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω, ὅτι

σύ, Κύριε κα τα μο νας επ ελ πι δι κα τω κι

σα ας με

Κ υ υ ρι ος ει σα κχ σε ται αι μδ εν τω

κε κρα γε ναι με προς αυ το ο ον

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας.

Ἦχος Πα ρ

Τ ο ε λε ος σχ Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με

πα σαστας η με ρα στης ζω ης μδ

Στίχ. α'. Κύριος ποιμαίνει με καὶ οὐδέν με ὑστερήσει· εἰς τόπον

χλόης ε κει με κα τε σκη νω σεν

Τ ο ε λε ος σχ Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με

πα σαστας η με ρα στης ζω ης μδ

Στίχ. β'. Ἐὰν γὰρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτου οὐ

φοβηθήσομαι κακά ο τι συ υ μετ ε μδ δ δ ει

Τ ο ε λε ος σθ Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με
 πα σας τας η με ρας της ζω η ης μθ 8 8

Τῇ Τετάρτῃ ἐσπέρας.

Ἦχος π̣ ρ̣ Κε ρ

Ο Θε ος εν τω ο νο μα τι σθ σω σον με
 και εν τη δυ να μει σθ κρινεις με

Στίχ. α'. Ὁ Θεὸς εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου
 ε νω τι

σαι τα ρη μα τα τθ στο μα τος μθ

Ο Θε ος εν τω ο νο μα τι σθ σω σον με
 και εν τη δυ να μει σθ κρινεις με

Στίχ. β'. Ἴδου γὰρ ὁ Θεὸς βοηθεῖ μοι
 και ο Κυ ρι ος

αν τι ληπτωρ της ψυ χης μθ

Ο Θε ος εν τω ο νο μα τι σθ σω σον με
 και εν τη δυ να μει σθ κρινεις με ε ε ε

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρᾳς.

Ἦχος Δι. ϑ.

Η βο η θει α α μ πα ρα Κυ ρι ι ι

8 τ8 ποι η σαντος τον 8 ρα νον και την γη ην 6

Στίχ. α'. Ἦρα τοὺς ὀφθαλμοὺς μου εἰς τὰ ὄρη
ο θεν η ξει

η βο η θει α μ

Η βο η θει α α μ πα ρα Κυ ρι ι ι

8 τ8 ποι η σαντος τον 8 ρα νον και την γη ην 6

Στίχ. β'. Κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ
φυ λα ξει

την ψυ χην σ8 ο Κυ ρι ος

Η βο η θει α μ πα ρα Κυ ρι ι 8 τ8

ποι η σαντος τον 8 ρα νο ον και τη ην γη η

ην

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρᾳς.

Ἦχος Γα. ϕ.

Ο Γα Νη Θε ος α ντι λη πτω ρ μ8 ει 8 το ε λε

ο ος σ8 προ φθα α σει με

Στίχος α'. ^{Γα} ^Ε ξε λθ με εκ των εχ θρων μδ ο Θε

^{Νη} ^Δ ^Μ ^{Γα} ^{Νη} ^Δ ^Μ

γῆ, ἐφ' ἧς σὺ καθεύδεις ἐπ' αὐτῆς, σοὶ δώσω αὐτήν, καὶ τῷ σπέρματί σου. Καὶ ἔσται τὸ σπέρμα σου ὥσει ἄμμος τῆς γῆς, καὶ πλατυνθήσεται ἐπὶ θάλασσαν, καὶ λίβα, καὶ βορρᾶν, καὶ ἐπὶ ἀνατολάς· καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν σοὶ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, καὶ ἐν τῷ σπέρματί σου. Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ εἰμι μετὰ σοῦ, διαφυλάσσων σε ἐν τῇ ὁδῷ πάσῃ, οὗ ἂν πορευθῇς· καὶ ἐπιστρέψω σε εἰς τὴν γῆν ταύτην· ὅτι οὐ μὴ σε ἐγκαταλείπω, ἕως τοῦ ποιῆσαί με πάντα ὅσα ἐλάλησά σοι. Καὶ ἐξηγέρθη Ἰακώβ ἐκ τοῦ ὕπνου αὐτοῦ, καὶ εἶπεν· Ὅτι ἐστὶ Κύριος ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, ἐγὼ δὲ οὐκ ᾔδειν. Καὶ ἐφοβήθη, καὶ εἶπεν· Ὡς φοβερός ὁ τόπος οὗτος! οὐκ ἔστι τοῦτο, ἀλλ' ἢ οἶκος Θεοῦ, καὶ αὕτη ἡ πύλη τοῦ οὐρανοῦ.

Τῆς Ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα
(γ' 1-9).

Εἰσῆλθε Μωσῆς εἰς τὸ ὄρος τοῦ Θεοῦ Χωρήβ. Ὡφθη δὲ αὐτῷ Ἄγγελος Κυρίου, ἐν φλογὶ πυρὸς ἐκ τῆς βάτου, καὶ ὄρα, ὅτι ἡ βάτος καίεται πυρί, ἡ δὲ βάτος οὐ κατεκαίετο. Εἶπε δὲ Μωσῆς· Παρελθὼν ὄψομαι τὸ ὄραμα τὸ μέγα τοῦτο, τί ὅτι οὐ κατακαίεται ἡ βάτος. Ὡς δὲ εἶδε Κύριος, ὅτι προσάγει ἰδεῖν, ἐκάλεσεν αὐτὸν Κύριος ἐκ τῆς βάτου, λέγων· Μωσῆ, Μωσῆ. Ὁ δὲ εἶπε· Τί ἐστὶ Κύριε; Ὁ δὲ εἶπε· Μὴ ἐγγίσῃς ᾧδε· λῦσον τὸ ὑπόδημα ἐκ τῶν ποδῶν σου· ὁ γὰρ τόπος, ἐν ᾧ σὺ ἕστηκας, γῆ ἁγία ἐστί. Καὶ εἶπεν αὐτῷ. Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεὸς τοῦ Πατρός σου, Θεὸς Ἀβραάμ, καὶ Θεὸς Ἰσαάκ, καὶ Θεὸς Ἰακώβ. Ἀπέστρεψε δὲ Μωσῆς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ· ἠὺλαβεῖτο γὰρ καταβλέψαι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωσῆν· Ἰδὼν εἶδον τὴν κάκωσιν τοῦ λαοῦ μου, τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ τῆς κραυγῆς αὐτῶν ἀκήκοα ἀπὸ τῶν ἐργοδιωκτῶν. Οἶδα γὰρ τὴν ὀδύνην αὐτῶν, καὶ κατέβην τοῦ ἐξελεσθαι αὐτοὺς ἐκ χειρὸς τῶν Αἰγυπτίων, καὶ ἐξαγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ τῆς γῆς ἐκείνης, καὶ εἰσαγαγεῖν αὐτοὺς εἰς γῆν ἀγαθὴν καὶ πολλήν, εἰς γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα
(η' 22-30).

Κύριος ἐκτίσέ με ἀρχὴν ὁδῶν αὐτοῦ, εἰς ἔργα αὐτοῦ. Πρὸ τοῦ αἰῶνος ἐθεμελίωσέ με, ἐν ἀρχῇ πρὸ τοῦ τὴν γῆν ποιῆσαι, καὶ πρὸ τοῦ τὰς ἀβύσσους ποιῆσαι, πρὸ τοῦ προελθεῖν τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων, πρὸ τοῦ ὄρη ἐδρασθῆναι, πρὸ δὲ πάντων τῶν βουνῶν γεννᾶ με. Κύριος ἐποίησε χώρας καὶ ἀοικήτους καὶ ἄκρα οἰκούμενα τῆς ὑπ' οὐρανόν. Ἠνίκα ἠτοίμαζε τὸν οὐρανόν, συμπαρήμην αὐτῷ· καὶ ὅτε ἀφώριζε τὸν ἑαυτοῦ θρόνον ἐπ' ἀνέμων, ἡνίκα ἰσχυρὰ ἐποίει τὰ ἄνω νέφη, καὶ ὥς ἀσφαλεῖς

ἐτίθει πηγὰς ὑδάτων τῆς ὑπ' οὐρανόν· ἐν τῷ τιθέναι τῇ θαλάσῃ ἀκριβασμὸν αὐτοῦ, καὶ ὕδατα, ἃ οὐ παρελεύσεται στόματος αὐτοῦ, καὶ ἰσχυρὰ ἐποίει τὰ θεμέλια τῆς γῆς, ἥμην παρ' αὐτῷ ἀρμόζουσα. Ἐγὼ ἥμην, ἣ προσέχαιρε· καθ' ἡμέραν δὲ εὐφραινόμην ἐν προσώπῳ αὐτοῦ, ἐν παντὶ καιρῷ.

Προφητείας Ἰεζεκιήλ τὸ Ἀνάγνωσμα

(μγ' 27, μδ' 1-4).

Ἔσται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὀγδόης, καὶ ἐπέκεινα, ποιήσουσιν οἱ Ἱερεῖς ἐπὶ τὸ Θυσιαστήριον τὰ ὀλοκαυτώματα ὑμῶν, καὶ τὰ τοῦ σωτηρίου ὑμῶν· καὶ προσδέξομαι ὑμᾶς, λέγει Κύριος. Καὶ ἐπέστρεψέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῶν Ἀγίων τῆς ἐξωτέρας, τῆς βλεπούσης κατὰ ἀνατολάς, καὶ αὕτη ἦν κεκλεισμένη. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με· Ἡ πύλη αὕτη κεκλεισμένη ἔσται, οὐκ ἀνοιχθήσεται, καὶ οὐδεὶς οὐ μὴ διέλθῃ δι' αὐτῆς· ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ εἰσελεύσεται δι' αὐτῆς, καὶ ἔσται κεκλεισμένη. Διότι ὁ Ἡγούμενος οὗτος κάθηται ἐπ' αὐτήν, τοῦ φαγεῖν ἄρτον ἐνώπιον Κυρίου· κατὰ τὴν ὁδὸν τοῦ Αἰλάμ τῆς πύλης εἰσελεύσεται, καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ ἐξελεύσεται. Καὶ εἰσῆγαγέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῶν Ἀγίων τῆς πρὸς βορρᾶν, κατέναντι τοῦ οἴκου· καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ πλήρης δόξης ὁ οἶκος Κυρίου.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα

(θ' 1-11).

Ἡ σοφία ὠκοδόμησεν ἑαυτῇ οἶκον, καὶ ὑπήρεισε στύλους ἐπτὰ. Ἐσφαξε τὰ ἑαυτῆς θύματα, καὶ ἐκέρασεν εἰς κρατῆρα τὸν ἑαυτῆς οἶνον, καὶ ἡτοιμάσατο τὴν ἑαυτῆς τράπεζαν. Ἀπέστειλε τοὺς ἑαυτῆς δούλους, συγκαλοῦσα μετὰ ὑψηλοῦ κηρύγματος, ὡς ἐπὶ κρατῆρα, λέγουσα· Ὅς ἐστὶν ἄφρων, ἐκκλινάτω πρὸς με· καὶ τοῖς ἐνδεέσι φρενῶν εἶπεν· Ἔλθετε, φάγετε τὸν ἐμὸν ἄρτον, καὶ πίετε οἶνον, ὃν κεκέρακα ὑμῖν· ἀπολίπετε ἀφροσύνην, καὶ ζήσεσθε· καὶ ζητήσατε φρόνησιν, ἵνα βιώσητε, καὶ κατορθώσητε σύνεσιν ἐν γνώσει. Ὁ παιδεύων κακούς, λήψεται ἑαυτῷ ἀτιμίαν· ἐλέγχων δὲ τὸν ἀσεβῆ μωμήσεται ἑαυτόν· (οἱ γὰρ ἔλεγχοι τῷ ἀσεβεῖ, μώλωπες αὐτῷ). Μὴ ἔλεγγε κακούς, ἵνα μὴ μισήσωσί σε· ἔλεγγε σοφόν, καὶ ἀγαπήσει σε. Δίδου σοφῷ ἀφορμήν, καὶ σοφώτερος ἔσται· γνώριζε δικαίῳ, καὶ προσθήσει τοῦ δέχεσθαι. Ἀρχὴ σοφίας, φόβος Κυρίου, καὶ βουλὴ Ἀγίων, σύνεσις· (τὸ γὰρ γινῶναι Νόμον, διανοίας ἐστὶν ἀγαθῆς). Τούτῳ γὰρ τῷ τρόπῳ πολὺν ζήσεις χρόνον, καὶ προστεθήσεται σοι ἔτη ζωῆς.

* * *

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρίς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἱείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἀγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

* * *

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἴτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένους ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωματῶν ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἁγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνην πᾶσι.

Ὁ χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

Εἰς τὴν Λιτὴν, ψάλλομεν
τὰ παρόντα Ἰδιόμελα Στιχηρά.
Βύζαντος.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Τ^{Πα} ω ε κτω μη νι ο Αρ χι στρα τη η γος α πε
στα λη προς σε την Παρ θε νο ον και Α α γνην ²² μη νυ σαι
σοι τον λο γον της σω ω τη η ρι ι ας ²² α μα δε και αι
κα λε ε ε σαι αι αι αι σε ⁹ χαι ρε Κε χα ρι τω με
ε ε νη ο Κυ υ ρι ο ος με ε ε τα α α α σθ ⁹
τε ξη η Υι υι ον τον προ αι ω νων εκ Πα α τρος ²²
και σω σει τον λα ον αυ τς εκ των πται σμα α α τω
ων α α αυ των ⁹

Ὁ αὐτός. Ἀνατολίου.

Ε^{Πα} ν τω μη νι τω ε ε εκτω α πε στα λη ς ρα
νο θεν Γα βρι ηλ ο Αρ χα γγε ε λος ²² εν πο λει της
Γα λι λαι ας Να ζα α ρετ ⁹ ^{Πα} κο μι σαι αι τη η Κο ο

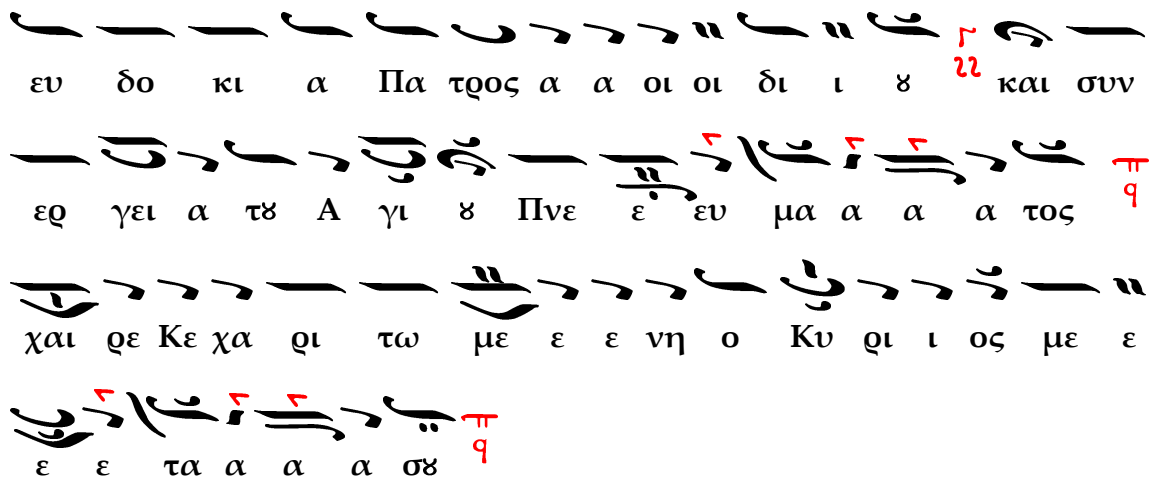
ρη χα ρας ε ευ α γγε ε ε λι ι ι ι α και προ
 σελ θων προ ος α αυ την ε ε βο η η σε λε ε ε
 ε γων και ρε Κε χα ρι τω με ε ε νη ο Κυ ρι ο ος
 με ε ε τα α α α σδ και αι ρε δο ο χει ει ει
 ον της α χω ρη τδ φυ υ σε ε ε ως ον γαρ
 Ου ρα νοι δκ ε χω ρη η σαν η νη δυ υς σδ κε
 χω ρη η κε ε εν ευ λο ο γη με ε ε ε νη και
 ρε σε μνη η τδ Α δα α α αμ η η α να α α κλη
 η η σι ις και της Ευ α ας η λυ υ τρω ω ω ω
 σις και χα ρα α τδ δ κο ο σμδ και α γαλ λι α
 σι ις τδ γε ε ε νδ ςς η η η μων

Ὁ αὐτός.

Α πε στα λη Αγ γε λος Γα βρι η η ηλ δ ρα
 νο ο θεν εκ Θε ε δ προς Παρ θε νο ον α
 μο ο ο λυ υ υ υν τον εις πο λιν της Γα λι λαι
 α ας Να ζα α ρετ ευ α γγε λι σα α σθαι α αυ

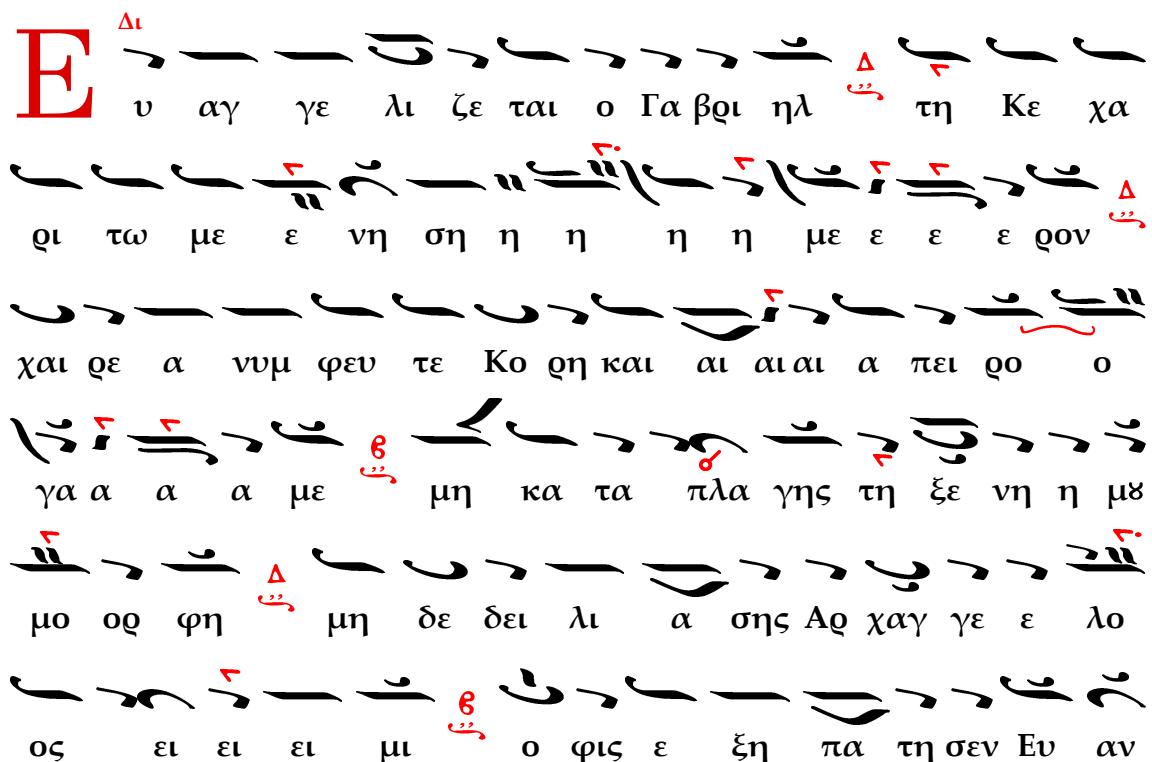
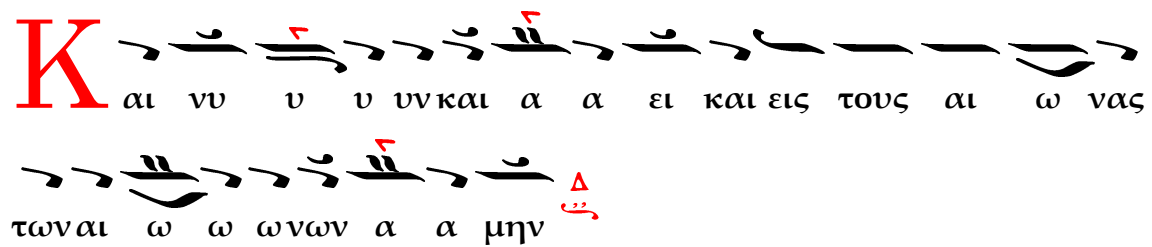
τη τϷ ξε νϷ τρο πϷ Ϸ την συ υ̣ υλ λη η η η ψιν ^π₉
 α πε στα λη δϷ Ϸ Ϸ λος α α σω ω ω μα α α
 α τος ^π₉ προς εμ ψυ χον πο ο ο λιν και πυ υ λην νο
 ε ε ραν ^π₉ μη νυ σαι δε σπο τι κης πα ρϷ σι ι ι ας
 τη η η ην συγ κα τα α α βα α α σι ιν ^{Πα}₉ α πε
 στα λη στρα τι ω της Ϸ ρα νι ι ος ^π₉ προς το εμ ψυ χον
 της δο ο ο ξης πα λα α̣ α̣ τι ι ι ι ον ^π₉ προ ε
 τοι μα σαι αι τω ω Κτι ι στη ^π₉ κα τοι κι αν α α̣ α̣
 λη η η η κτον ^π₉ και προ σελ θων προ ος α αυ την ε
 κρα α α αυ γα α α α ζε ^π₉ χαι ρε θρο νε πυ ρι
 μο ορ φε ε των τε τρα μο ο ο ορ φων υ υ πε ε
 ερ εν δο ο ξο τε ε ε ε ρα ^π₉ χαι ρε κα θε ε ε
 δρα βα σι λι κη Ϸ Ϸ ρα α α νι ι ι ι ε ^π₉
 χαι ρε ο ρος α λα το μη η τον ^π₉ δο ο χει ο ον πα
 νε ε̣ εν τι ι ι ι μον ^π₉ εν σοι γαρ παν το πλη ρω
 μα κα τω κη η σε της θε ο τη τος σωω μα τι ι κως ^π₉

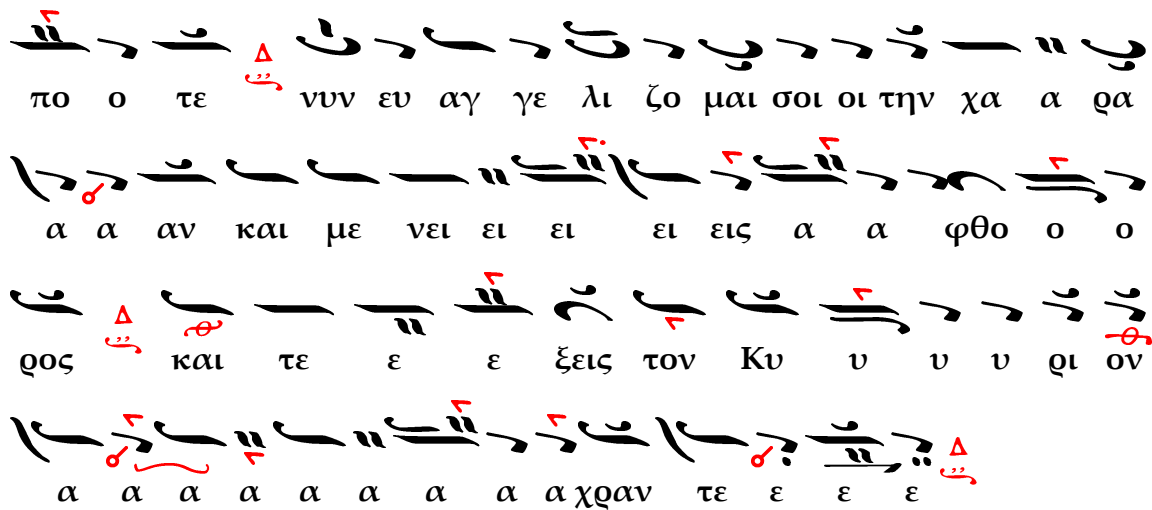
Πα

Δόξα. Καὶ νῦν. Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

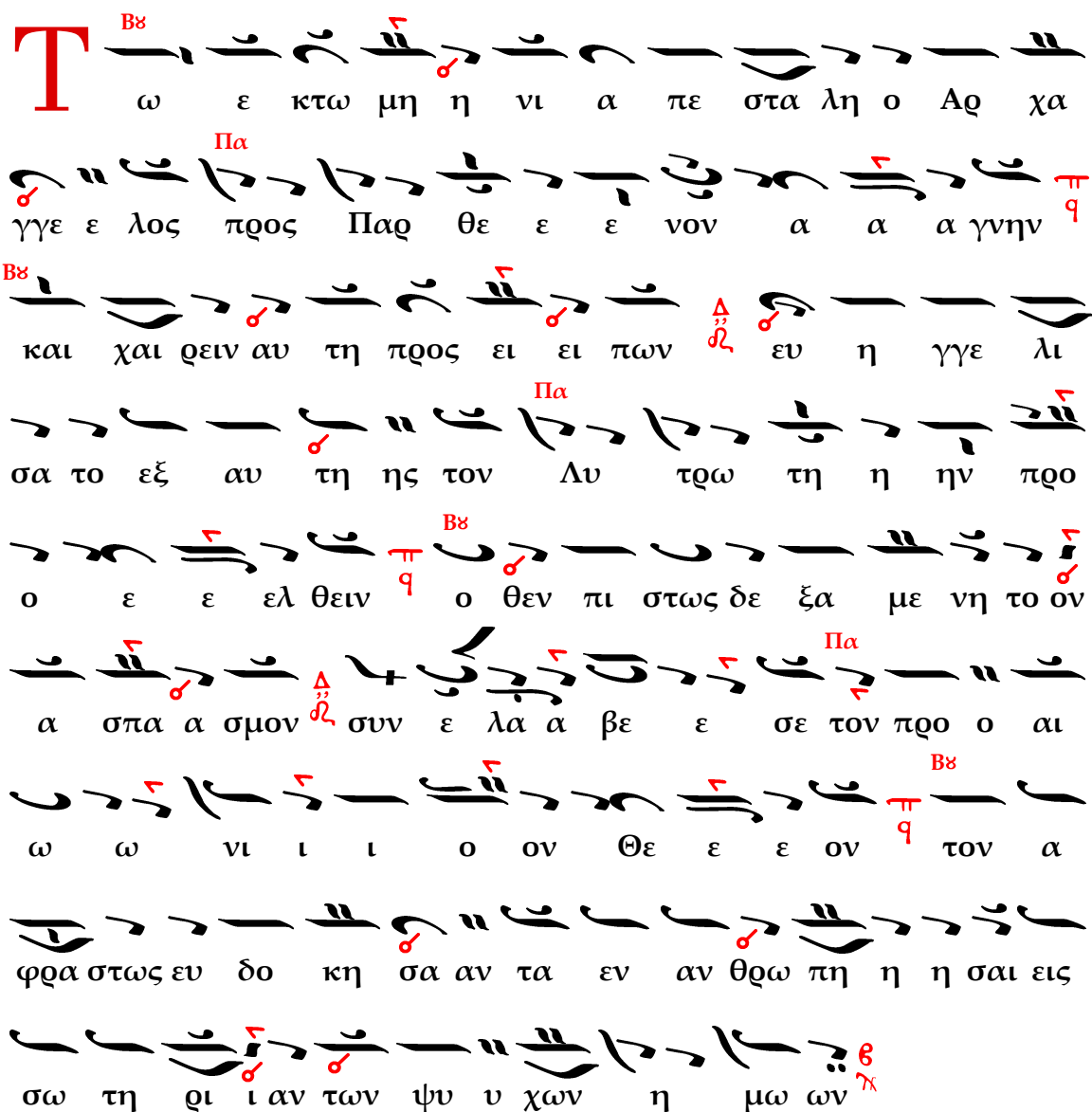
Ἦχος Δι-Θ

Εἰς τὸν Στίχον. Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Στίχ. Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας
το σω τη ρι ον

τὸ Θε ε ὃ ὃ η η η μων

Γ λωσαν ην ὃ ὃκ ε ε γνω η κὲ ὃ ὃ σε εν

Πα

η Θε ε ο ο ο το ο ο ο κος ε λα λειγαρ

προς αυ την ο Αρ χα γγε ε λος τὲ Ευ α γγε λι σμᾶ

τα α ρη η μα α α τα ο θεν πι στως δε ξα

με νη τοον α σπα α σμον συν ε λα α βε ε σε τον

προ ο αι ω ω νι ο ον Θε ε ε ον δι ο

και η μεις α γαλ λο ο με ε νοι οι βο ω ω ω

με ε ε εν σοι ο εξ αυ της σαρκω θεις α

τρε ε πτως Θε ε ος ει ρη νην τω κο σμω ω ω

δω ρη ησαι και ταις ψυ χαις η μω ων το με γα α ε

λε ο ος

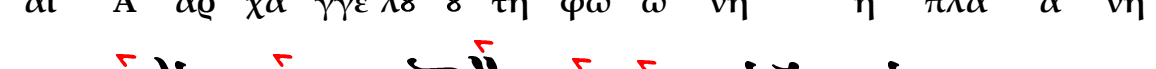
Στίχ. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾠσμα καινόν, ᾠσατε τῷ Κυρίῳ πα

α α σα α η η η γη

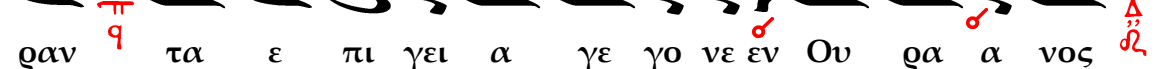
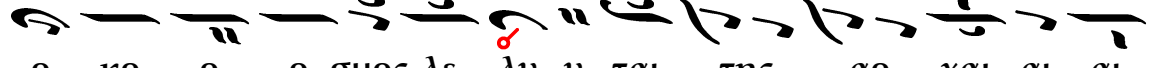
Γ δὲ η α α α να κλη η σι ις νυν ε πε ε

φα α α νε εν η η η μιν υ περ λο γον

 ο Θε ος τοις αν θρωποις ε ε νϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ται αι αι

 αι Α αρ χα γγε λϝ ϝ τη φω ω νη η πλα α νη

 ε εκ μει ει ει ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ται η Παρ θε

 νος γαρ δε ε ε ε χε ε ται τη η ην χα α α α

 ραν τα ε πι γει α γε γο νε εν Ου ρα α νος

 ο κο ο ο σμος λε λυ υ ται της αρ χαι αι αι

 α ας α α α ρας α γαλ λι α α α σθω η η

 κτι σις και φω ω ω ναι αι αις α α νυ υ υ

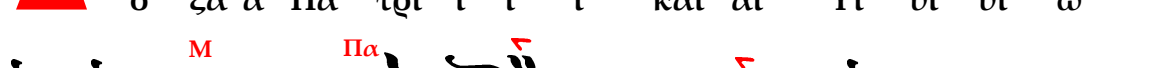
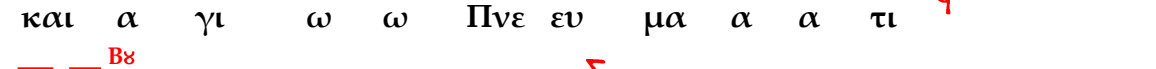
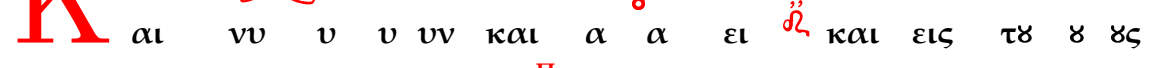
 μνει ει ει ει τω ο ποι η της καιλυ τρω της η ημων

 Κυ υ υ ρι ε ε δο ξα σοι οι

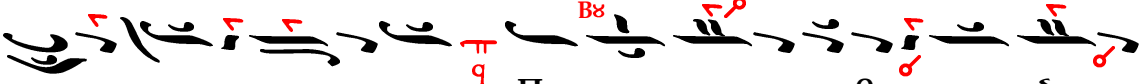
Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀνδρέου Ἱεροσολυμίτου.

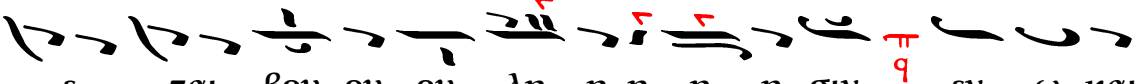
Ἦχος Πα ϝ

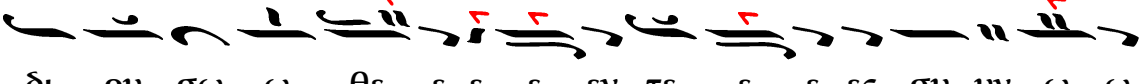

 ο ξα α Πα τρι ι ι ι και αι Υι υι υι ω

 και α γι ω ω Πνε ευ μα α α τι

 αι νυ υ υ υν και α α ει και εις τϝ ϝ ϝς

 αι ω ω ω νας των αι ω ω νων α α α

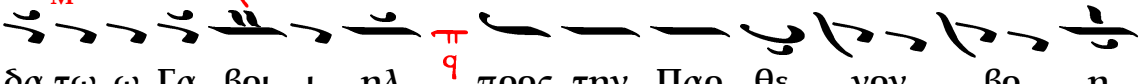
μην ^{π q}
^{B8} Σ η με ρον χα ρας ευ α αγ γε λι ι α παρ
^{Πα} θε ε νι κη η πα νη η γυ υ υ ρις ^{π q} τα
^M κα τω τοις α α α α νω ω συ να α α α πτε ε ε
^{Πα} ε ται ^{π q} ο Α δα α αμ και αι νουρ γει ει ει ει
^{π q} ται η Ευ α της πρω της λυ πης ε λευ θε ε
^{B8} ρου ου ου ου ου ται ^{π q} και η σκη νη της καθ η μας
ου ου σι ι ας ^{θ γ} τη θε ω σει του προσ λη φθεν
^{Πα} τος φυ υ ρα μα α τος ^{θ γ} να ος Θε ου κε χρη
^{Δι} μα α α τι ι ι ι ι κεν ^{π q} ω μυ υ στη η η η
^M ρι ι ι ι ον ^Δ ο τροπος της κε νω σε ω ως
^{Πα} α γνωστος ^{θ γ} ο τροπος της συλ λη ψε ως α α
α φρα α α α α στος ^{π q} αγ γε λος λει τουρ γει τω ω
^{B8} θα αυ μα α α τι ^{π q} παρ θε νι κη γα α στηρ
^{Πα} τον Υι ον υ υ υ πο δε ε ε ε χε ε ε ε ται ^{π q}
^M Πνευ μα Α α γι ι ο ο ο ον κα α τα πε ε ^{Πα}

 ε εμ πε ε ε ε ται ^Π₉ Πα τηρ α α νω θε εν ευ δο ο

 κει ^Δ₂ και το συ ναλ λαγμα κα τα κοι νην πραγ μα τευ ^{Πα}

 ε ται βου ου ου λη η η η η σιν ^Π₉ εν ω και

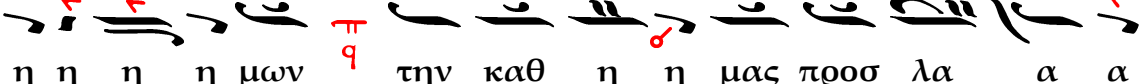

 δι ου σω ω θε ε ε ε εν τε ε ε ες συ υν ω ω

 δα τω ω Γα βρι ι ηλ ^Π₉ προς την Παρ θε νον βο η ^M

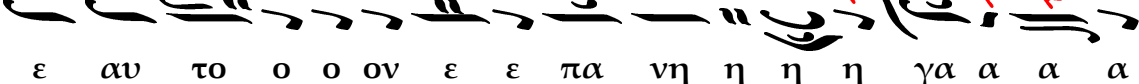

 η η σω ω ω ω ω μεν ^Π₉ χαι ρε Κε χα ρι τω με ^{B8}

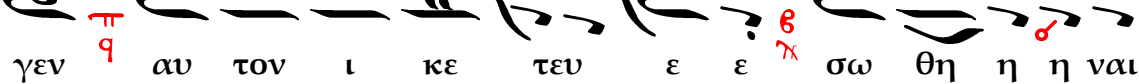

 νη ο Κυ υ ρι ο ος με τα α σου ^Δ₂ εξ ης η σω τη

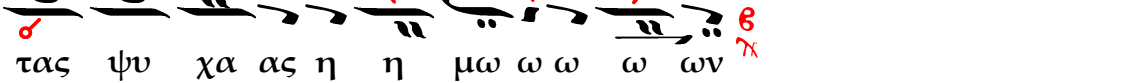

 η ρι ι α ^Π₉ Χρι ι στος ο Θε ο ο ος η ^{Πα}

 η η η η μων ^Π₉ την καθ η η μας προσ λα α α ^{B8}

 βο ο ο με ε νο ο ος φυ υ υ υ υ σιν ^Π₉ προς ^{Πα}

 ε αυ το ο ο ον ε ε πα νη η η η γα α α α ^M

 γεν ^Π₉ αυ τον ι κε τευ ε ε ^Π₉ σω θη η η ναι ^{B8}

 τας ψυ χα ας η η μω ω ω ω ων ^Π₉ ^{Πα}

Εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν τῆς Θεοτόκου, Ἀπόστιχα σύντομα.
Μέλος Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη.

Ἦχος Βου ς

Τ^{Β8} ω ε κτω μη νι α πε στα λη ο αρ χα γγε
λος προς Παρ θε νον α γνην και χαι ρειν αυ τη προ σει
πων ευ η γγε λι σα α το εξ αυ της τον Λυ τρω την προ
ελθειν ο θεν πι στως δε ξα με νην τον α σπα σμον
νε λα βε ε σε τον προ αι ω νι ον Θε ον
Πα φρα στως ευ δο κη σα αν τα εν αν θρω πη σαι
σω τη ρι αντων ψυ χων ημων
Ευ α γγε λι ζε σθε η με ραν εξ η με ε
ρας το σω τη η ρι ον τ8 8 Θε 8 ημων
Γ^{Β8} λωσ σαν ην 8κ ε ε γνω η κ8σεν η Θε ο το
κος ε λα λει γα αρ προς αυ την ο Αρ χα γγε ε λος
τ8 Ευ α γγε λι σμ8τα ρη μα τα ο θεν πι στως δε
ξα με νη τον α σαπ σμον συν ε λα βε ε σε τον
προ αι ω νι ον Θε ον δι ο και η μεις α γαλ

λο με νοι βο ω μεν σοι ο εξ αυ της σαρκω θεις
α τρε πτωσ Θε ος ει ρη νηντω κο σμω δω ρη η
σαι και ταις ψυχαις η μων το με γα ε λε ος

Α σα τε τω Κυ ρι ω α σμα και νον

Ι δα 8 η α α να κλη σις νυ υν ε πε φανεν η
μιν υ περ λο γον ο Θε ο ος τοις αν θρω ω
ποις ε ν8 ται α αρ χα γγε λ8 τη φω νη Η πλα νη
εκ μει 8 ται η Παρ θε νος γαρ δε χε ται την χα
ραν τα ε πι γει α γε γονεν 8 ρα νος ο κοσμος
λε λυ ται της αρ χαι ας α ρας α γαλ λι α σθω η
κτι ι σις και φω ναις α νυ μνει ει τω ο ποι η
της και λυ τρω της ημων Κυ ρι ε δο ξα σοι

Δ ο ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Κ αι νυν και α ει ει και εις τ8ς αι ω νας

των αι ω νων α μην ^{Β8}

Σ η με ρον χα ρα ας Ευ α γγε λι α παρ θε νι ^{Πα}

κη πα νη γυ ρις ^{Β8} τα κα τω τοις α νω συν α πτε ε ται ^{Δι}

ο Α δα αμ και ν8 ρ8 γει ει ται ^{Β8} η Ευ α της προω

της λυ υ πης ε λευ θε ρ8 8 ται ^{Β8} και η σκη νη

της καθ η μας 8 σι ι ας ^{Δι} τη θε ω σει τ8 προσ

λη φθεν τος φυ ρα ματος να ος Θε 8 κε χο ρη μα τι κεν ^{Β8}

ω μυ στη ρι ον ^{Β8} ο τρο πος της κε νω σε ως α

γνωω στος ^{Δι} ο τρο πος της συλ λη η ψε ε ως α φρα

στος ^{Β8} α γγε λος λει τ8ρ γει τω θαν μα α τι ^{Δι} παρ

θε νι κη γα στη ρ τον Υι ο ον υ πο δε χε ται ^{Β8}

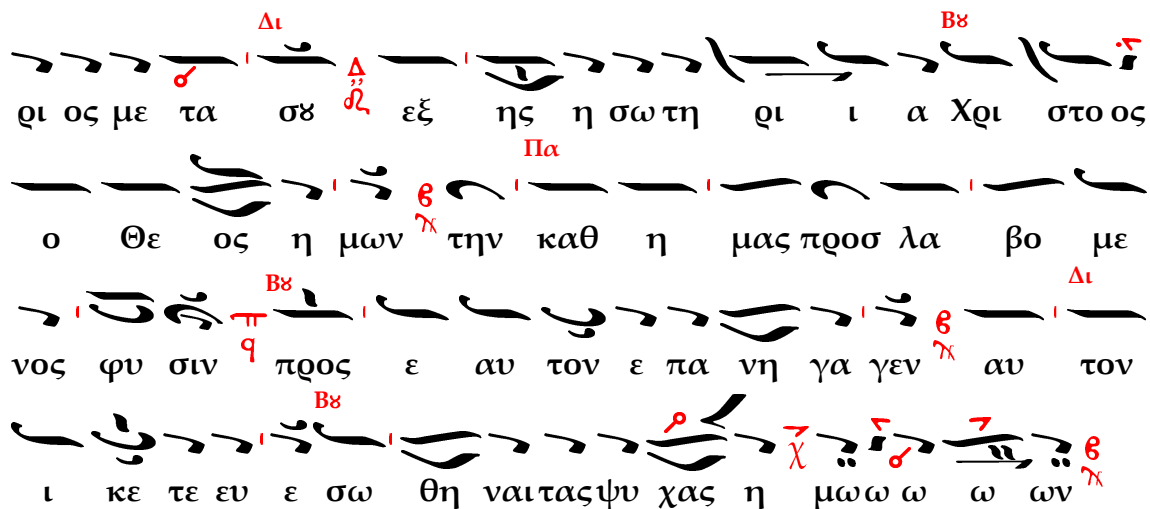
^{Πα} Πνευμα Α γι ον κα τα πεμ πε ε ται ^{Δι} Πα τη ηρ α νω

θεν ευ δο κει ^{Β8} και το συν α λλα γμα κα τα κοι νην

πραγμα τε ευ ε ε ται β8 λη σιν ^{Β8} εν ω και δι 8

σω θεν τεσ ^{Β8} συ υν ω δα τω Γα βρι ηλ προς την Παρ θε

νον βο η σω μεν ^{Β8} Χαι ρε Κε χα ρι τω με ε ε νη ο Κυ

Ἐτονίσθησαν τῇ γ' Φεβρουαρίου ,βια', κατ' αἵτησιν τοῦ ἀγαπητοῦ φίλου Παναγιώτου Τζανάκου, Πρωτοψάλτου Σπάρτης.

ΙΑ.

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἡ Ὁδὴ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ψάλλονται τὰ ἀπολυτίκια.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος Δι. Θ.

Σ η με ρον της σω τη ρι ας η μων το κε φα λαι
ον και τσ α παι ω νος μυ στη ρι ου η φα νε ρω
σις ο Υι ος τσ Θε ου Υι ος της Παρ θε νσ γι
νε ται και Γα βρι ηλ την χα ριν ευ αγ γε λι ζε
ται δι ο και η μεις συν αυ τω τη Θε ο το
κω βο η σω μεν χαι ρε Κε χα ρι τω με νη ο Κυ ρι ος
με τα σθ (ἐκ γ')

τὸ τέλος: χαι ρε κε χα ρι τω με νη ο Κυ ρι ος
με τα σθ 8 8

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτίκια, ἐὰν μὲν προηγῆθῃ ἀρτοκλασία:

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν·

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπία πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς (ἢ ὁ ἀναγνώστης)·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ

πόλει ταύτη εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἐὰν δὲ δὲν προηγήθη ἀρτοκλασία·

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεὺς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτη εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεὺς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης· Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς· Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν μεγάλην ἀπόλυσιν·

Ὁ δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς παρθένου σαρκωθῆναι καταδεξάμενος, [καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν] Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν...

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν...